

Запитання Красненської сільської ради щодо видачі довідок громадянам про членство особистих селянських господарств:

- Останнім часом багато громадян, які намагаються стати на облік до центру зайнятості як шукаючі роботу, звертаються до сільської ради за довідкою про те, що вони не являються членами особистого селянського господарства. Раніше до центру зайнятості достатньо було надати довідку про землю. Зараз вимоги ЦЗ змінилися, а інструкції щодо видачі таких довідок ніхто не надає.

В ст. 4 Закону України «Про особисте селянське господарство» зазначається, що облік особистих селянських господарств здійснюється в порядку, визначеному центральним органом виконавчої влади з питань статистики. Якщо я правильно розумію, ведення погосподарських книг і є реєстрацією особистих селянських господарств?

У ст.8 цього ж закону зазначено, що члени ОСГ вважаються зайнятими, коли робота в цьому господарстві для них є основною і розрахунковий місячний дохід на одного члена дорівнює або перевищує розмір мінімальної заробітної плати. Порядок визначення розрахункового місячного доходу на одного члена ОСГ встановлює КМУ. Та, на жаль, порядку визначення розрахунку місячного доходу членів ОСГ у сільській раді не має і неодноразово виникають суперечки щодо видачі довідок про членство в ОСГ.

Раніше довідки, що не член ОСГ, видавалися тим громадянам, у яких не має земельної ділянки для ведення ОСГ. Та під час перевірки працівниками СБУ, землевпорядника було притягнуто до адміністративної відповідальності за видачу довідок громадянам, у яких земельна ділянка для ведення ОСГ не перевищувала 0,07 га. Всі пояснення землевпорядника були відхилені, співробітники СБУ пояснили, що якщо земельна ділянка, яка перебуває у власності або користуванні сім'ї, перевищує 0,25 га, то вважається, що всі члени сім'ї ведуть особисте селянське господарство, тобто вважаються зайнятими громадянами.

Просимо надати роз'яснення щодо правильної реєстрації особистих селянських господарств, розрахунку щомісячного доходу від ведення ОСГ та видачі вищезазначених довідок.»

Відповідає Харківський обласний центр зайнятості.

Згідно зі статтею 4 Закону України «Про зайнятість населення» (від 05 липня 2012 року № 5067-УІ), який набрав чинності з 01.01.2013 р., до зайнятого населення належать особи, які працюють за наймом на умовах трудового договору (контракту) або на інших умовах, передбачених законодавством, особи, які забезпечують себе роботою самостійно (у тому числі члени особистих селянських господарств), проходять військову чи альтернативну (невійськову) службу, на законних підставах працюють за кордоном та які мають доходи від такої зайнятості, а також особи, що навчаються за денною формою у загальноосвітніх, професійно-технічних та вищих навчальних закладах та поєднують

навчання з роботою.

У відповідності до п.3 статті 6 Закону України «Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування на випадок безробіття» члени особистого та фермерського господарства, якщо вони не є найманими працівниками, мають право на забезпечення за цим Законом за умови сплати страхових внесків.

Стаття 8 Закону України «Про особисте селянське господарство» (далі - Закон) визначає, що члени особистих селянських господарств є особами, які забезпечують себе роботою самостійно і відповідно до Закону України «Про зайнятість населення» належать до зайнятого населення за умови, що робота в цьому господарстві для них є основною.

Стаття 8 Закону не передбачає здійснення розрахунку місячного доходу на одного члена ОСГ та надання його до служби зайнятості.

Дія Закону поширюється на фізичних осіб, яким у встановленому законом порядку передано у власність або оренду земельні ділянки для ведення особистого селянського господарства.

Порядок отримання громадянами земельної ділянки для ведення особистого селянського господарства передбачений Земельним кодексом України.

Відповідно до частини першої статті 1 Закону особисте селянське господарство - це господарська діяльність, яка проводиться без створення юридичної особи фізичною особою індивідуально або особами, які перебувають у сімейних чи родинних відносинах і спільно проживають, з метою задоволення особистих потреб шляхом виробництва, переробки і споживання сільськогосподарської продукції, реалізації її надлишків та надання послуг з використанням майна особистого селянського господарства, у тому числі й у сфері сільського зеленого туризму.

Згідно зі статтею 22 Земельного кодексу України до земель сільськогосподарського призначення належать сільськогосподарські угіддя (рілля, багаторічні насадження, сіножаті, пасовища та перелogi). Землі сільськогосподарського призначення передаються у власність та надаються у користування громадянам для ведення особистого селянського господарства, садівництва, городництва, сінокошіння та випасання худоби, ведення товарного сільськогосподарського виробництва.

Частина 2 статті 123 Земельного кодексу України встановлює, що особа, зацікавлена в одержанні у користування земельної ділянки із земель комунальної власності за проектом землеустрою щодо її відведення, звертається з клопотанням про надання дозволу на його розробку до відповідної сільської ради. У клопотанні зазначаються орієнтований розмір земельної ділянки та її цільове призначення.

Таким чином, зазначення у заяві про надання земельної ділянки у користування цільового призначення земельної ділянки є обов'язковим.

Статтею 4 Закону передбачено, що облік особистих селянських господарств здійснюють сільські, селищні, міські ради за місцем розташування земельної ділянки в порядку, визначеному центральним органом виконавчої влади з питань статистики.

Статтею 9 Закону визначено, що члени особистих селянських господарств беруть участь у загальнообов'язковому державному соціальному страхуванні на добровільних засадах у порядку, встановленому законом.